

Vanhemmuuden navigaattori

TEKSTI JA KUVA: Laura Ortju

Muistan lapsuuteni automatkat, joissa karttakirjaa tutkittiin koko perheen voimin. Yritettiin ja erehdyttiin, tehtiin u-käännöksiä ja pysähdyttiin järvenrantaan uimaan. Matkanteko itsessään oli miltei jännittävämpää kuin päämäärä. Välillä auto meni rikki tai bensa loppui. Siinä sitä odotettiin, kun toinen vanhemmista käveli tai liftasi lähimmälle huoltoasemalle. Viihdykkeenä oli itse keksityt sanaleikit ja vastaan tulevien autojen värin arvuuttelu.

Nykyisin olen matkantekijänä aivan erilainen. Näppäilen määränpään navigaattoriin, joka kertoo minulle tarkan matka-ajan ja mahdolliset tietöiden tai ruuhkan hidastamat patkät. Pysähtyminen ei ole välttämätöntä, koska ajo uudella autolla on mukavaa. Saatan kuitenkin halutessani pysähtyä täyden palvelun huoltoasemalla tankkaamaan

itseni ja auton. Jos jostain syystä jään tien poskeen, mukanani oleva matkapuhelin pelastaa pinteestä – niin avun kutsumisen kuin ajanvietteenkin osalta.

Muutos matkantekotottumuksissa nousi mieleeni eräänä yönä pohtiessani vanhemmuuden haasteita. Havahduin siihen, että olen ollut äiti vasta muutamia kuukausia ja silti ehtinyt eksyä reitiltä. Ennen vauvan perustarpeiden tyydyttäminen on sujunut äideiltä luonnostaan neuvolan ja sukulaisten toimiessa tienviittoina. Nykyvanhempi sen sijaan ryntää pienimmänkin epäilyksen tai väsymyksen hetkellä kurkkaamaan internetin hakusivustolta ohjeita. Sieltä löytyvien neuvojen määrä on niin uuvuttava, että matkanteosta nauttiminen ja yhteisistä kokemuksista oppiminen unohtuu.

Tietoa voi hakea, kunhan sitä osaa lukea kriittisesti. Olen hämilläni siitä, että neuvolasta saadut oppaat ja esitteet lojuvat sohvapöydällä koskemattona - puhumattakaan ammattikirjallisuudesta, joka pölyyntyä hyllyssä. Onko se vain väsymys vai opittu tapa, että tieto on saatava nopeasti ja valmiiksi pureskeltuna? Alan ammattilainen siis sortuu googlettamiseen ja sen mukanaan tuomaan epäilykseen itsestään kykenevänä vanhempänä. Pääsevätkö muut äidit kenties helpommalla vai ahdistavatko internetistä löytyvät ristiriitaiset ohjeet ja kokemukset heitä vielä enemmän? Missä määrin vanhemmuuden ja ruuhkavuosiin liittyvä riittämättömyyden tunne johtuu äkisti laajentuneesta mediatulvasta?

Alan päätyä siihen lopputulokseen, että vauvarkea ei kannata yrittää oikoa tuon nykyvanhemmuuden navigaattorin eli Googlen avulla. Vähemmällä stressillä pääsee yrityksen ja erehdyksen kautta sekä ennen kaikkea olemalla itselleen ja kanssamatkustajilleen armollinen – me ollaan riittävän hyviä näin. ■